

פְּרָגוּדָא יִקְרָא, וּמַנִּיחַ אֹלִיף וְיֹדַע מַה דִּידַע, וְשֵׁט
וְאוֹדַע לִיה בְּעֵלְמָא.

תָּנָא, בְּתֵרִין קְשׁוּרִין אֲתִקְשֵׁר נַפְשָׁא, בְּכַל רִישׁ
יְרַחַא וְשִׁבְתָּא, בְּקְשׁוּרָא דְרוּחָא, דִּי בֵּין רִיחֵי
בוּסְמִין דְּבִגְנִתָּא דְעֵדָן דְאַרְעָא, וּמִתְמָן אָזִיל וְשָׂאט,
וְאֲתִקְשֵׁר עִם רוּחָא בְּנִשְׁמָתָא דְצְרִירָא בְּצְרוּרָא דְחַיִּי,
וּמִתְרַוֵּיָא וּמִתְזַנֵּת מֵאֵינוּן זִיוִין יִקְרִין, דְּהֵאֵי סְטָרָא,
וְדְהֵאֵי סְטָרָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וְנָחַךְ ה' תָּמִיד,
תָּמִיד דִּיקָא.

וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ. מַחוּ בְּצַחְצְחוֹת. אֵלָּא
צַחוּתָא חַד, כִּד אֲתִקְשֵׁר בְּרוּחָא דְבִגְנִתָּא
דְּלִתְתָּא, צַחוּתָא דְלִגְו דְּמִן צַחוּתָא, כִּד מִתְקַשְׁרִין
בְּנִשְׁמָתָא דְלַעִילָא, בְּצְרוּרָא דְחַיִּי, וְהֵינֵנוּ בְּצַח חַד,
צַחוֹת תְּרִין, דְּאֵינוּן לְעִילָא לְעִילָא, בִּיקִירוּ דְנִשְׁמָתָא

לשון הקודש

החיים, ונרנית ונזונית מאותו זיו הנכבד
של צד זה ושל צד זה. זהו שכתוב ונחך
ה' תמיד, תמיד דוקא.

והשביע בצחצחות נפשך. מה זה
בצחצחות? אלא צחות אחת, בשנקשרת
עם הרוח שבגן שלמטה, צחות שלפנים
מן הצחות, בשנקשרים בגשמה
שלמעלה בצרור החיים. והינו בצח -
אחד, צחות - שנים, שהם למעלה

ונקשרת ברוח שבגן עדן שבארץ
שעומדת בין פרגוד נכבד, וממנו לומד
ויודע מה שיודע, ומשוטט ומודיע אותו
בעולם.

למדנו, בשני קשרים נקשרת הנפש
בכל ראש חדש ושבת, בקשר של הרוח
שבין ריחות הבשמים שבגן עדן
שבארץ, ומשם הולך ומשוטט, ונקשר
עם הרוח בגשמה שצרוה בצרור

וְדָאֵי, כְּלוּמַר צַחְצָחוֹת, מָאן יָרִית דָּא, נִפְשָׁךְ. נִפְשָׁךְ
מִמָּשׁ. וּכְפָא חוּלְקָהוֹן דְּצַדִּיקָיָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּד אָנָּא בֵּין אֵינוּן חֲבֵרָיָא דְכַבְל,
מִתְבַּנְשֵׁי נִבְאֵי, וְאוֹלְפֵי מְלֵי בְּאַתְגַּלְיָא, וְאֵינוּן
עֵיילֵי לֹון בְּגוֹשְׁפִנְקָא דְפְרִזְלָא תְקִיפָא, סְתִימָא מְכַל
סְטָרִין. כְּמָה זְמַנִּין אוֹלִיפְנָא לֹון אַרְחוּי דְגִנְתָּא
דְּמִלְכָּא, אוֹרְחוּי דְּמִלְכָּא. (נ"א כְּמָה זְמַנִּין אָמִינָא לֹון אַרְחוּי דְּאוֹרְיָתָא
דְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא וְאוֹרְחִין עֲלָאִין).

כְּמָה זְמַנִּין אוֹלִיפְנָא לֹון כָּל אַנוּן דְּרַגִּין דְּצַדִּיקָיָא
דְּבַהֲהוּא עֲלֵמָא, וּכְלָהוּ מִסְתַּפִּי לְמִימַר (דף רכה
ט"א) מְלִין אֵלִין, אֵלָא לָעָאן (מַעֲלָעִין) בְּגִמְגוּמָא. בְּגִינֵי כֶּךָ
פְּסִילוּסִין אַקְרוּן, כְּהַהוּא פְּסִילוּתָא דְּמִנְמַנִּים בְּפוּמִיָּה.
אֲבָל לְזִכּוּתָא דְּאֵינָנָא לְהוּ, הוּאִיל וּמִסְתַּפִּי. דְּהָא

לשון הקודש

לָהֶם דְּרַבִּי הַתּוֹרָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ וְדַרְכֵים
עֲלִינוּם.]

כְּמָה פְּעַמִּים לַמִּדְתֵי אוֹתָם כָּל אוֹתָן
דְּרַגּוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁבְּאוֹתוֹ עוֹלָם, וְכֹלָם
פּוֹחַדִים לֹומַר דְּבָרִים הַלְלוּ, אֵלָא לֹומְדִים
בְּגִמְגוּם, מִשּׁוּם כֶּךָ נִקְרָאִים כְּכַדִּי לְשׁוֹן,
כְּמוֹ אוֹתוֹ כְּכַד לְשׁוֹן שֶׁמִּנְמַנִּים בְּפִיו.

אֲבָל לְזִכּוּת אֵנִי דָן אוֹתָם, הוּאִיל
וּפּוֹחַדִים, שֶׁהֵרִי אֹוִיר הַקָּדוֹשׁ וְרוּחַ הַקִּדְשׁ

לְמַעֲלָה, בְּכַבוֹד הַנְּשֻׁמָּה וְדָאֵי. כְּלוּמַר,
צַחְצָחוֹת, מִי יוֹרֵשׁ אֶת אֶת זֶה? נִפְשָׁךְ,
נִפְשָׁךְ מִמָּשׁ. אֲשֶׁרֵי חֲלַקְם שֶׁל הַצַּדִּיקִים.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּשֶׁאֲנִי בֵּין אוֹתָם
הַחֲבֵרִים מִכְּבֵל, מִתְבַּנְּסִים אֵלַי, וְלֹומְדִים
דְּבָרִים בְּנִגְלָה, וְהֵם מְכַנְּסִים אוֹתָם
בְּחוּתָם בְּרִזְל חֹזֵק, סְתוּם מְכַל הַצַּדִּיקִים.

כְּמָה פְּעַמִּים לַמִּדְתֵי אוֹתָם דְּרַבִּי גִנְת
הַמֶּלֶךְ, דְּרַבִּי הַמֶּלֶךְ. וְכְּמָה פְּעַמִּים אִמְרַתִּי

אִוִּירָא קְדִישָׁא וְרוּחָא קְדִישָׁא אֲתַעְדִּי מִנִּיּוּהוּ, וַיִּנְקִי
מֵאִוִּירָא וְרוּחָא דְרִשׁוּתָא אַחְרָא. וְלֹא עוֹד אֶלָּא
דְּקָשֶׁת אֲתַחֲוֵי עֲלֵיהוּ, וְלֹא אֵינוֹן פְּדֹאי לְמַחְמֵי סִבְר
אַנְפּוּי (ס"א ד'אליהו), כֹּל שְׂכֵן סִבְר אַנְפִּין אַחְרֵינִין.

אַבְל דָּא מְהֵנֵיא לְהוּ, דְּאַנָּא שְׂכִיחַ בְּעֵלְמָא וְאַנָּא
סִימְנָא (נ"א סְמִכָא) בְּעֵלְמָא, דְּהָא בְּחַיִּי לָא יִתִּיב
עֵלְמָא בְּצַעְרָא, וְלֹא אֲתֵדֵן בְּדִינָא דְלַעִילָא, בְּתֵרָאי
לָא יְקוּם דָּרָא כְּדָרָא דָּא. וְזִמִּין עֵלְמָא דְלָא יִשְׁתַּפַּח
מָאן דִּיגִין עֲלֵיהוּ, וְכֹל אַנְפִּין חֲצִיפִין יִשְׁתַּכְחוּן בֵּין
לַעִילָא בֵּין לְתַתָּא. לַעִילָא, בְּחוּבֵיהוּ דְלְתַתָּא,
וְחֲצִיפוּתָא דְלְהוּן.

וְזַמִּינִין בְּנֵי עֵלְמָא דְצוּחִין, וְלִית מָאן דִּי־שִׁנְחַ
עֲלֵיהוּ. יִתְדְרוֹן רִישָׁא לְכָל סְטְרֵי עֵלְמָא,
וְלֹא יִתּוּבוֹן בְּאַסּוּוּתָא. אַבְל תַּד אָסוּתָא אֲשַׁכְחָנָא לְהוּ

לשון הקודש

הוה. ועתיד העולם שלא ימצא מי שיגן עליהם, וכל הפנים החצופות ימצאו בין למעלה בין למטה. למעלה - בחטאי התחתונים והחצפה שלהם.

ועתידים בני העולם לצוות, ואין מי שישגיח עליהם. יתוירו ראש לכל הרוחות של העולם, ולא ישונו עם רפואה. אבל רפואה אחת מצאתי להם

עברה מהם, ויונקים אויר ורוח של רשות אחרת. ולא עוד, אלא שגראית עליהם קשת, ואינם פדאים לראות סבר פניו ושל אליהו, כל שכן סבר פנים אחרות.

אבל זה מועיל להם שאני מצוי בעולם ואני סימן ותומדו בעולם, שהרי בחיי לא ישב העולם בצער, ולא גדון בדין שלמעלה, אחרי לא יקום דור כמו הדור

בְּעֶלְמָא וְלֹא יִתִּיר, בְּתֵהוּא אֲתֵר דִּישְׁתַּבְּחוּן אֵינּוּן
 דְּלֵעָאן בְּאוּרֵייתָא, וְאִשְׁתַּבַּח בֵּינֵיהוּ סֵפֶר תּוֹרָה דְּלֹא
 מִשְׁתַּקֵּר בֵּיהּ. כִּד מִפְּקֵי תַּאי, בְּגִינֵיהּ מִתְעָרִי עֲלָאי
 וְתַתָּאי. וְכָל שְׁפָן אֵי אִכְתִּיב בֵּיהּ שְׁמָא קִדִּישָׁא כְּדָקָא
 חֲזִי, וְהָא אוֹלִיפְנָא מְלָה.

וְוִי לְדָרָא דְּאִתְגַּלְיָא בֵּינֵיהוּ סֵפֶר תּוֹרָה, וְלֹא
 מִתְעָרִי עֲלֵיהּ לְעִילָא וְתַתָּא. מָאן אִתְעָר עֲלֵיהּ
 בְּשַׁעְתָּא דְּעֶלְמָא בְּצַעְרָא טְפִי, וְאַצְטְרִיךְ עֶלְמָא
 לְמִטְרָא, וְאַצְטְרִיךְ לְאַנְגְּלָאָה סֵפֶר תּוֹרָה יִתִּיר
 בְּדוּחְקָא דְּעֶלְמָא.

דְּכִד עֶלְמָא בְּצַעְרָא, וּבְעָאן בְּנֵי נָשָׂא רַחֲמִין עֲלֵי
 קַבְרֵי, כְּלָהוּ מִתִּין מִתְעָרִין עֲלֵיהּ, דְּהָא נִפְשָׁא
 אִקְדִּימַת וּמוֹדְעָא לְרוּחָא, דְּהָא סֵפֶר תּוֹרָה אִשְׁתַּבַּח
 בְּנִלּוּתָא, דְּאֵיגְלִי בְּדוּחְקָא דְּעֶלְמָא, וְחֵיָא אֲתָאן
 וּבְעָאן רַחֲמֵי.

לשון הקודש

ולא מתעוררים עליו למעלה ולמטה. מי
 מתעורר עליו בשעה שהעולם בצער
 יתר, והעולם צריך למטר, וצריך להגלות
 ספר תורה יותר בצער העולם.

שפא אשר העולם בצער ומבקשים בני
 אדם רחמים על הקברים, כל המתים
 מתעוררים עליו, שהרי הנפש מקדימה
 ומודיעה לרוח, שהרי ספר תורה נמצא

בעולם ולא יותר, באותו מקום שימצאו
 אותם שעוסקים בתורה, ונמצא ביניהם
 ספר תורה שאין בו שקר, כשמוציאים
 אותו, בגללו מתעוררים עליונים
 ותחתונים. וכל שפן אם נכתב בו השם
 הקדוש בראוי, והרי כבר למדנו את
 הדבר.

אזי לדור שהתגלה ביניהם ספר תורה,

בְּדִין רוּחָא מוֹדְעָא לְנִשְׁמָה, וְנִשְׁמָה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, וּבְדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַעַר, וְחָס עַל
 עֲלָמָא, וְדָא עַל גְּלוּתָא דְסֵפֶר תּוֹרָה מֵאֲתֵרִיהּ, וְחֵיִיא
 אֲתִין לְמַבְעֵי רַחֲמֵי עַל קַבְרֵי מֵתֵי. וְוִי לְדָרָא אִי
 אֲעֻטְרִיךְ סֵפֶר תּוֹרָה לְאֲנִלְאָה לִיהּ מֵאֲתֵר לְאֲתֵר,
 אֲפִילוּ מִבֵּי בְּנֵישְׁתָּא לְבֵי בְּנֵישְׁתָּא, דְּהָא לָא אֲשַׁתְּבַח
 בִּינֵיהוּ עַל מַה יִּשְׁגָּחוּן עֲלֵיהוּ.

וְדָא לָא יִדְעִין בְּלָחוּ בְּנֵי נָשָׂא, דְּהָא שְׂכִינְתָּא בְּד
 אֲתַגְלִיִּיא גְּלוּתָא בְּתֵרָאָה. עַד לָא תִּסְתַּלַּק
 לְעֵילָא, מַה כְּתִיב, ^(ירמיה ט) מִי יִתְנַנֵּי בַּמְדָּבָר מְלוֹן
 אֲוֵרָחִים. לְבַתָּר בְּזַמְנָא דְדַחֲקָא אֲשַׁתְּבַח טְפִי בְּעֲלָמָא,
 תַּמָּן אֲשַׁתְּבַחַת, וּבְגְלוּתָא דְסֵפֶר תּוֹרָה, תַּמָּן הִיא,
 וְכֻלָּא מִתְעַרִּין עֲלֵיהּ, עֲלָאִי וְתַתָּאִי.

לשון הקודש

יִשְׁגָּחוּ עֲלֵיהֶם.

וְאֵת זֶה לֹא יוֹדְעִים כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁהֲרִי
 שְׂכִינָה, כְּשֶׁגִּלְתָּה גְּלוּת אַחֲרוֹנָה, עַד
 שֶׁלֹּא עָלְתָה לְמַעְלָה מַה כְּתוּב? ^(ירמיה ט) מִי
 יִתְנַנֵּי בַּמְדָּבָר מְלוֹן אֲוֵרָחִים. אַחַר כֵּן
 בְּזִמְן שֶׁדַּחֲקָ רַב נִמְצָא בְּעוֹלָם, הִיא
 נִמְצָאת שָׁם, וּבְגְלוּת שֶׁל סֵפֶר תּוֹרָה שָׁם
 הִיא, וְהַכֹּל מִתְעוֹרְרִים עָלֶיהָ, עֲלִיוֹנִים
 וְתַתְּוֹנִים.

בְּגְלוּת, שֶׁהִגְלָה בְּצַעַר הָעוֹלָם, וְהַחַיִּים
 בָּאִים וּמִבְקָשִׁים רַחֲמִים.

וְאִזּוּ הַרוּחַ מוֹדְעָה לְנִשְׁמָה, וְהַנִּשְׁמָה
 לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מִתְעוֹרֵר וְחָס עַל הָעוֹלָם, וְזֶה עַל
 גְּלוּת סֵפֶר תּוֹרָה מִמְקוֹמוֹ, וְהַחַיִּים בָּאִים
 לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל קַבְרֵי הַמֵּתִים. אוֹי
 לְדוֹר אִם אָרִיךְ סֵפֶר תּוֹרָה לְהִגְלוּתוֹ
 מִמְקוֹם לְמְקוֹם, וְאֲפִלוּ מִבֵּית כְּנֻסַת לְבֵית
 כְּנֻסַת, שֶׁהֲרִי לֹא נִמְצָא בִּינֵיהֶם עַל מַה

אמר רבי שמעון, אי הני בבלי טפשי, ינדעון
 מלין דרזי דחכמתא, על מה קאים עלמא,
 וסמכוי על מה קא מתרגשן, פד ישתפח פדוחקא,
 ינדעון שבחא דרב (המנונא) ייבא סבא, פד אשתפח
 בינייהו, ולא הוו ידעי שבחיה. והא אשפחנא מלוי
 מתקשרן במלוי דשלמה מלכא, ברזא עלאה
 דחכמתא, ואינון לא הוו ידעי שבחיה.

והשתא אזלין בתר מלי דחכמתא, ולית מאן
 דקאים עליה, ולית מאן דקרי. ועם כל
 דא, אית בינייהו פקחין בעבורא דשתא
 ובקביעותא דירחי, אף על גב דלא אתייהוב להו,
 ולא אתמסר בידייהו.

תנינן, תריסר ירחי, האי נפש איהי מתקשרא
 בגופא פקברא, ואתדנו בדינא כחדא, פר

 לשון הקודש

עליון של החכמה, והם לא היו יודעים
 את שבחו.

ועכשו הולכים אחר דברי חכמה,
 ואין מי שעומד עליה ואין מי שקורא,
 ועם כל זה יש ביניהם פקחים בעבור
 שגה וקביעת החדשים, אף על גב שלא
 נתן להם ולא נמסר בידיהם.

שנינו, שנים עשר חדש הנפש הוו

אמר רבי שמעון, אם הפבלים
 הטפשים הללו ידעו דברים של סודות
 החכמה על מה עומד העולם, ותומכו
 על מה מתרגשים בשווא נמצא בצער,
 אז ידעו שבחו של רב והמנונא ייבא
 הזקן פאשר היה מצוי ביניהם ולא היו
 יודעים את שבחו. והרי מצאנו דברים
 שלו קשורים לדברי שלמה המלך בסוד

הָיָא נֶפֶשׁ דְּצַדִּיקָיָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּתָהּ, וְזִמְיָנָא
בְּקַבְרָא, וַיֵּדַע בְּצַעְרָא דִּילֵיהּ, וּבְצַעְרָא דְחַיֵּי יַדַּע (ס"א)
לָא יַדַּע, וְלֹא אֶשְׁתַּדְּלַת עַלֵּיהּוּ.

וּלְבַתָּר תְּרִיסַר יָרְחֵי, אֶתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשָׁא חַד, וְאַזִּיל
וְשָׂאט בְּעֵלְמָא, וַיֵּדַע מִן רוּחָא מַה דִּידַע,
וְאֶשְׁתַּדְּל צַעְרָא לְעֵלְמָא, וְלִמְבַעֵי רַחֲמֵי, וְלִמְנַדַּע (לְחָא)
צַעְרָא דְחַיֵּי.

וּכְמָן אֶתְעַר לְכָל הָאֵי, בְּזִמְנָא דְאֵית זַפְאָה, דְּאוּדַע
לְחוּ בְּדָקָא יְאוּת, וְהַהוּא זַפְאָה אֶשְׁתַּמּוּדַע
בִּינֵיהּוּ. דְּתַנָּיָא, זַפְאָה כַּד אֶשְׁתַּאֲר בְּעֵלְמָא, בֵּין חַיָּיא,
וּבֵין מִיתָיָא אֶשְׁתַּמּוּדַע, דְּהָא כָּל יוֹמָא מְכַרְזֵי עֲלֵיהּ
בִּינֵיהּוּ, וְכַד צַעְרָא טָפִי בְּעֵלְמָא, וְהוּא לָא יָכִיל
לְאַנְנָא עַל דְרָא, הוּא אוּדַע לְחוּ צַעְרָא דְעֵלְמָא.

לשון הקודש

צַעְרָם שֶׁל הַחַיִּים.
וּמִי מִתְעוֹרֵר לְכָל זֶה? בְּזִמְנֵי שְׁנַיִם צַדִּיקִים
שֶׁמוּדִיעַ לוֹ פְּרָאוּי, וְאוֹתוֹ צַדִּיק נוֹדַע
בִּינֵיהֶם. שְׁשִׁנְיָנוּ, צַדִּיק אֶחָד גִּשְׁאֲר
בְּעוֹלָם, בֵּין הַחַיִּים וּבֵין הַמֵּתִים הוּא
נוֹדַע, שֶׁהָרִי כָּל יוֹם מְכַרְזִים עָלָיו
בִּינֵיהֶם, וּכְשֵׁיט יוֹתֵר צַעַר בְּעוֹלָם וְהוּא
לֹא יָכִיל לְהִגֵּן עַל הַדּוֹר, הוּא מוּדִיעַ
לְהֵם אֶת צַעַר הָעוֹלָם.

מִתְקַשְׁרֵת בְּגוֹף בְּקַבְרָא, וְנִדְוָנִים בְּדִין
אֶחָד, פְּרִט לְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ שֶׁל הַצַּדִּיקִים,
כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּחָה, וְנִמְצָאֵת בְּקַבְרָא וַיִּוֹדַעַת
בְּצַעַר שְׁלוֹ, וּבְצַעַר הַחַיִּים יוֹדַעַת וְלֹא
יודעת, וְלֹא מִשְׁתַּדְּלַת עֲלֵיהֶם.

וְאַחַר שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ מִתְלַבֵּשֵׁת
בְּלְבוּשׁ אֶחָד, וְהוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטַת
בְּעוֹלָם, וַיִּוֹדַעַת מִן הָרוּחַ מַה שֶׁהִיא
יודעת, וּמִשְׁתַּדְּלַת עַל הַצַּעַר שֶׁל
הָעוֹלָם, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים, וְלִדַּעַת אֶת

וְכֹדֵד לֹא אֶשְׁתַּבַּח וּזְפָאָה (דף רכה ע"ב) דְּמַכְרִיז עָלֶיהָ
 בִּינֵייהוּ, וְלֹא אֶשְׁתַּבַּח (ד"א ל"ג בִּינֵייהוּ) מֵאֵן דְּאֶתְעַר
 לְהוּ בְּצַעְרָא דְעֵלְמָא, אֲלֵא סֵפֶר תּוֹרָה. כְּדִין עֲלֵאי
 וְתַתָּאי מִתְעַרְרִין עָלֶיהָ, וְעַרְיָכִין כְּלָא דִּישְׁתַּבַּחוּן בְּהֵיא
 זְמַנָּא בְּתַשׁוּבָה. וְאִי לָא מִשְׁתַּבַּחִי, הָא מֵאֲרִי דְדִינָא
 אֶתְעַרוּן עָלֵיהוּ, וְאֶפִּילוּ רוּחַ דְּנִגְתָּא דְעֵדוּן, מִתְעַרְרִין
 עָלֵיהוּ, בְּגִינֵיהּ דְּסֵפֶר תּוֹרָה, כְּדִאֲתַמַּר.

תָּאנָא, וְשַׁכַּבְתִּי עִם אֲבוֹתַי, בְּגוֹפָא, בְּנַפְשָׁא, בְּרוּחָא,
 בְּנִשְׁמַתָּא, בְּרִתִּיכָא חֲדָא, בְּדַרְגָּא עֲלָאָה.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כַּמָּה אֲטִימִין מִכְּלָא בְּנֵי עֵלְמָא,
 דְּלֹא יוֹדְעִי, וְלֹא מִשְׁגִּיחִי, וְלֹא שְׁמַעִי, וְלֹא מְסַתְּבְּלִי
 בְּמַלְי דְעֵלְמָא. וְהִיךְ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁתַּבַּח
 עָלֵיהוּ בְּרַחֲמִין, בְּכָל זְמַן וְעֵדוּן, וְלִית מָאן דִּישְׁבַּח.

לשון הקודש

שְׁנִינִי, וְשַׁכַּבְתִּי עִם אֲבוֹתַי - בְּגוֹפָא,
 בְּנַפְשָׁא, בְּרוּחָא, בְּנִשְׁמַתָּא, בְּמַרְכָּבָה אַחַת,
 בְּדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כַּמָּה
 אֲטוּמִים מֵהַכֵּל בְּנֵי אָדָם שְׂלֵא יוֹדְעִים
 וְלֹא מִשְׁגִּיחִים וְלֹא שוֹמְעִים וְלֹא
 מְסַתְּבְּלִים בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם, וְאִיךְ הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמִים בְּכָל
 זְמַן וְעֵדוּן, וְאִין מִי שִׁישְׁבַּח.

וְכִשְׂלֵא נִמְצָא צְדִיק בְּעוֹלָם שְׁמַכְרִיזִים
 עָלָיו בִּינֵיהֶם, וְלֹא נִמְצָא וּבִינֵיהֶם מִי
 שִׁיעוֹרֵר אוֹתָם בְּצַעַר שֶׁל הָעוֹלָם אֲלֵא
 סֵפֶר תּוֹרָה, אִז מִתְעַרְרִים עָלָיו עֲלִיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים, וְעַרְיָכִים כְּלָם לְהַמְצִיא
 בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּתַשׁוּבָה. וְאִם לֹא נִמְצָאִים,
 מִתְעַרְרִים עֲלֵיהֶם בְּעֵלֵי הַדִּין, וְאֶפִּילוּ
 רוּחַ שֶׁל גֵּן עֵדוּן מִתְעַרְרִים עֲלֵיהֶם מִשׁוּם
 סֵפֶר תּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאָר.

תִּלְתַּת זְמַנִּין בְּיוֹמָא, עָאֵל רוּחָא חָדָא בְּמַעְרְתָא
 דְּכַפְלָתָא, וְנָשִׁיב בְּקַבְרֵי אֲבָתָא, וְאֲתַסְיִין כָּל
 גְּרַמִּין, וְקִיָּמִי בְּקִיּוּמָא, וְהָהוּא רוּחָא נְגִיד טַלָּא
 מְלַעֲיָלָא, מִרִּישָׁא דְּמַלְכָּא, אֲתֵר דְּמִשְׁתַּפְּחֵי אֲבָהוּן
 עֲלָאֵי. וְכַד מָטִי (ס"א מַתְעַר) הָהוּא טַלָּא מְנַיְיחֵוּ, מִתְעַרְיִין
 אֲבָהוּן דְּלִתְתָּא.

וְתֵאנָא, נְחִית הָהוּא טַלָּא בְּדַרְגִּין יְדִיעֵן, דְּרָגָא
 בְּתֵר דְּרָגָא, וּמָטִי לְגֹן עֵדֶן דְּלִתְתָּא.
 וּמִהָהוּא טַלָּא, אֲתַסְחֵי בְּבוֹסְמִין דְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן. וְאֲתַעַר
 רוּחָא חָדָא, דְּכַלִּיל בְּתֵרִין אֲתֵרִין וְסָלִיק וְשָׂאט בִּינֵי
 בוֹסְמִין, וְעִיִּיל בְּפִתְחָא דְּמַעְרְתָּא, בְּדִין מִתְעַרְיִין אֲבָהוּן,
 אֵינֹון וְזִיוֹנֹון, וּבְעָאן רַחֲמֵי עַל בְּנוֹי.

וְכַד אֲשַׁתַּפַּח עֲלֵמָא בְּצַעְרָא, בְּגֹן דְּאֵינֹון דְּמִיכִין עַל
 חוּבֵי עֲלֵמָא, וְהָהוּא טַלָּא לָא אֲתַנְגִּיד וְלָא

לשון הקודש

ידועות, דְּרָגָה אֲתֵר דְּרָגָה, וּמַגִּיעַ לְגֹן
 הָעֵדֶן שְׁלֵמְטָה, וּמֵאוּתוֹ הַטַּל רוּחְצִים
 בְּבִשְׂמִים שֶׁל גֹן עֵדֶן, וּמִתְעוֹרְרֵת רוּחַ
 אַחַת שְׁכֹלֹולָה בְּשִׁתֵּי אַחֲרוֹת, וְעוֹלָה
 וּמְשׁוֹטְטֵת בֵּין הַבִּשְׂמִים, וְנִכְנַסֵּת בְּפִתְחַ
 הַמַּעְרָה, וְאִז מִתְעוֹרְרִים הָאֲבוֹת, הֵם
 וְזוּנְגִיָּהֶם, וּמִבְּקָשִׁים רַחֲמִים עַל בְּנֵיהֶם.
 וְכַאֲשֶׁר נִמְצָא צַעַר בְּעוֹלָם, מְשׁוּם
 שֶׁהֵם יֹשְׁנִים עַל חֲטָאֵי הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ טַל

שֶׁלש פְּעָמִים בְּיוֹם נִכְנַסֵּת רוּחַ אַחַת
 לְמַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה, וְנוֹשֶׁבֶת בְּקַבְרֵי
 הָאֲבוֹת, וּמִתְרַפְּאִים כָּל הָעֲצָמוֹת
 וְעוֹמְדִים בְּקִיּוּמָם, וְאוֹתָהּ רוּחַ מְשַׁפֵּיעָה
 טַל מְלַמְעָלָה מֵרֵאשׁ הַמַּלְאָךְ, מְקוּם
 שְׁנִמְצָאִים הָאֲבוֹת הָעֲלִיוֹנִים. וּכְשֶׁמַּגִּיעַ
 וּכְשֶׁמִּתְעוֹרְרוּ אוֹתוֹ הַטַּל מֵהֶם, מִתְעוֹרְרִים
 הָאֲבוֹת שְׁלֵמְטָה.
 וְלִמְדֵנוּ שִׁיּוֹרֵד אוֹתוֹ הַטַּל בְּדַרְגּוֹת

אֶשְׁתַּכַּח, עַד דְּאֵתְעַר סֵפֶר תּוֹרָה, בְּדָקָא חַוֵּי בְּעֵלְמָא.
 וְנַפְשָׁא אֹדְעָא לְרוּחָא, וְרוּחָא לְנִשְׁמָתָא, וְנִשְׁמָתָא
 לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּדִין יְתִיב מִלְפָּא בְּכַרְסֵיִיא
 דְּרַחֲמֵי, וְנָגִיד מַעֲתִיקָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, נְגִידוּ דְטִלְא
 דְּבַדּוּלְחָא. וּמְטֵי לְרִישָׁא דְּמִלְפָּא, וּמִתְבָּרְכִין אַבְהָן.
 וְנָגִיד הַהוּא טִלְא, לְאִינוּן דְּמִיכִין, וּבְדִין מִתְחַבְּרָן (נ"א
 מִתְבָּרְכִין) בְּלָחוּ, וְחַיִּים קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל עֵלְמָא.

וְתַאנָּא, לָא חַיִּים קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל עֵלְמָא, עַד
 דְּאֹדְעַ לְאַבְהָן וּבְנֵינֵיהוּ עֵלְמָא אֶתְבָּרְכָא.
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי חָכֵי הוּא, וְהָא אֶשְׁכַּחְנָא מְלִי
 בְּסִפְרָא דְשְׁלֵמָה מִלְפָּא, הַהוּא עֲלָאָה, דְּקָרָא לֵיהּ
 עֵיטָא דְחַכְמָתָא דְכָלָא.

וְרַב הַמְנוּנָא, חָכֵי גַלִּי וְאָמַר, דְּהָא אַחֲזִיזֵי לֵיהּ,
 דִּיתִיר עֲבֹדַת רַחֵל, דְּקֵימָא בְּפַרְשַׁת אֹרְחִין.

לשון הקודש

ברוך הוא על העולם.
 וְלַמְדֵּנוּ, לֹא חָס הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
 הָעוֹלָם עַד שְׁמוּדִיעַ לְאֲבוֹת, וּבְשִׁבְלֵם
 הָעוֹלָם מִתְבָּרַךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי
 כִּךְ זֶה, וְהָרִי מַצְאֵנּוּ דְכָרִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל
 שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, אוֹתוֹ עֲלִיוֹן, שְׁקוֹרְאִים לוֹ
 עֵצָה שֶׁל חֲכָמָה שֶׁל הַכֵּל.

וְרַב הַמְנוּנָא, כִּךְ נִלְהָ וְאָמַר, שְׁהָרִי
 הָרְאוּ לוֹ שֶׁרַחֵל עֲשָׂתָה יוֹתֵר, שְׁעוּמְדַת

לֹא שׁוֹפֵעַ וְלֹא נִמְצָא, עַד שְׁמַתְעוֹרֵר
 סֵפֶר תּוֹרָה בְּרֵאוּי בְּעוֹלָם, וְהַנְּפֵשׁ
 מוֹדִיעָה לְרוּחַ, וְהָרוּחַ לְנִשְׁמָה, וְהַנְּשָׁמָה
 לְקַדְוֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִזּוּ יוֹשֵׁב הַמֶּלֶךְ עַל
 כִּסֵּא רַחֲמִים, וְשׁוֹפֵעַ מִהַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ
 הָעֲלִיוֹן שְׁפֵעַ שֶׁל טַל הַבְּדוּלְחַת, וּמִגִּיעַ
 לְרֵאשׁ הַמֶּלֶךְ, וּמִתְבָּרְכִים הָאֲבוֹת.
 וְשׁוֹפֵעַ אוֹתוֹ טַל לְאוֹתָם יְשָׁנִים, וְאִזּוּ
 כֻּלָּם מִתְחַבְּרִים וּמִתְבָּרְכִים. וְחָס הַקָּדוֹשׁ

בְּכֹל זְמַנָּא דְאַנְטְרִיךְ עֲלֵמָא, מְבַלְהוּ. וְרִזָּא דְמַלְתָּה,
אָרוֹן וְכַפֹּרֶת וְכְרוּבִים בְּחֹלְקָא דְבְנֵימִן, דְּאֲתִילִיד
בְּאֹרְחָא, וְשְׂכִינְתָּא עַל כֹּלָּא:

וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה, מָאן רֹאשׁ
הַמִּטָּה. דָּא שְׂכִינְתָּא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
חַס וְשָׁלוֹם. אֵלָּא לְדִידִיהָ פָּרַע וְסַגִּיד. (אָלָּא) תָּא חֲזוּ,
מִטָּה, דָּא שְׂכִינְתָּא. דְּכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) תִּנְהַ מִּטָּתוֹ
שְׁלֵשְׁלֻמָּה. רֹאשׁ הַמִּטָּה מָאן הוּא. דָּא יְסוּדָא
דְּעֲלֵמָא, דְּהוּא רִישָׁא דְּעַרְסָא קְדִישָׁא. עַל רֹאשׁ, דָּא
יִשְׂרָאֵל, דְּקָאִים עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה. בְּגִינֵי כֵךְ, יִשְׂרָאֵל
לְדִידִיהָ קָא סַגִּיד.

וְאִי תִימָא, הָא בְּהָהוּא זְמַנָּא לָא הָוָה מָרַע, דְּהָא
לְבַתָּר בְּתִיב, וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
לְיוֹסֵף תִּנְהַ אָבוֹךְ חוֹלָה. וּבִשְׁעֵתָא דְסַגִּיד, לָא הָוָה

לשון הקודש

שְׂכִינְתָּא, שְׂכִינְתוּב (שִׁיר א) תִּנְהַ מִּטָּתוֹ
שְׁלֵשְׁלֻמָּה. רֹאשׁ הַמִּטָּה מַה זֶה? זֶה יְסוּד
הָעוֹלָם, שְׂהוּא רֹאשׁ הַמִּטָּה הַקְדוּשָׁה.
עַל רֹאשׁ – זֶה יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹמֵד עַל רֹאשׁ
הַמִּטָּה, מִשּׁוּם כֵּךְ יִשְׂרָאֵל לְשִׁלּוֹ הוּא
הַשְׁתַּחֲוָה.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי בְּאוֹתוֹ זְמַן הוּא לָא
תִּנְהַ חוֹלָה, שְׁהֲרִי אַחֲרֵי כֵךְ פְּתוּב וַיְהִי

בְּפִרְשֵׁת דְרַבִּים בְּכֹל זְמַן שְׁהָעוֹלָם
צָרִיךְ, מְבַלְהֵם, וְסוּד הַדְּבָר – אָרוֹן
וְכַפֹּרֶת בְּחֹלְקוֹ שֶׁל בְּנֵימִין, שְׁגוּלָד
בְּדָרְךְ, וְשְׂכִינְתָּה עַל הַכֹּל.

וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה. מַה
זֶה רֹאשׁ הַמִּטָּה? זֶה הַשְׂכִּינְתָּה. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, חַס וְחֵלִילָה, אֵלָּא אֵלֵינוּ פָּרַע
וְהַשְׁתַּחֲוָה. אֵלָּא בְּאֵר רְאֵה, מִטָּה זֶה

חולה, ועל ידיה היא ביהוא זמנא, סליק בדרגא
 עלאה קדישא ברסייא שלימתא, בניני כד סגיד
 ליהוא רתיבא, ברסייא עלאה, שלימו דאילנא
 רברבא ותקיף, דאקרי על שמייה. ועל דא, וישתחו
 ישראל על ראש המטה, על ראש המטה ודאי, דהא
 אסתלק לאתריה ואתעטר בעטרוי דמלכא קדישא:

ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על

ראש המטה, רבי חייא פתח ואמר, (קהלת ז)

כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אהפמה והיא רחוקה
 ממני. הא תנינן, שלמה מלכא, ירית סיהרא מכל
 סטרוי, וביומוי קיימא בשלמותא, והיא סיהרא
 דאתברכא מכלא, וכד בעא למיקם על נימוסי
 אורייתא. אמר, אמרתי אהפמה וגו'.

לשון הקודש

ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו
 ישראל על ראש המטה. רבי חייא פתח
 ואמר, (קהלת ז) כל זה נסיתי בחכמה
 אמרתי אהפמה והיא רחוקה ממני. הרי
 שנינו, שלמה המלך ירש את הלבנה
 מכל אדדיה, וביומוי עמדה בשלמות
 אותה הלבנה שהתברכה מהכל,
 ובשרצה לעמד על הנהגות התורה
 אמר, אמרתי אהפמה וגו'.

אחר הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
 אביך חולה, ובשעה שהשתחוה לא
 הנה חולה, ועל שידע שהרי באותו
 הזמן עלה לדרגה עליונה קדושה פסא
 שלם, משום כד השתחוה לאותה
 מרפכה, פסא עליון, שלמות האילן
 הגדול והחזק שנקרא על שמו, ועל זה
 וישתחו ישראל על ראש המטה. ודאי
 על ראש המטה, שהרי עלה למקומו
 והתעטר בעטרות המלך הקדוש.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יַעֲקֹב אָמַר, וְשָׁכַנְתִּי עִם אֲבוֹתַי
וּנְשָׂאתַנִּי מִמְּצָרִים וּקְבַרְתַּנִּי בְּקְבוּרָתָם, תַּפְּן
תַּנִּינֵן, מָאן דְּנִפְק נִשְׁמַתִּיה בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא, (דף רכו ע"א)
וְגוּפָא דִילִּיה אֶתְקַבַּר בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, עֲלִיה פְּתִיב,
וְתַבְּאוּ וְתַטְמְאוּ אֶת אַרְצֵי וְנַחֲלָתֵי שְׁמַתָּם (ירמיה ב)
לְתוֹעֵבָה, וְיַעֲקֹב אָמַר וּקְבַרְתַּנִּי בְּקְבוּרָתָם, וְנִשְׁמַתִּיה
נִפְקָא בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שָׂאֲנִי יַעֲקֹב, דְּשָׁכַנְתָּא הֵוַת
אַחֲדַת בֵּיה, וְאֶתְדַבְּקַת בֵּיה. הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב, (בראשית מז) אָנֹכִי אֵרָד עִמָּךְ מִצְרֵימָה, לְדִירָא
עִמָּךְ בְּגָלוּתָא. וְאָנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם עִלָּה, לְאֹדְוֹנָא בִּי
נִשְׁמַתָּךְ, וְלֹאֲתַקְבְּרָא גּוּפָךְ בְּקַבְרֵי אֲבֹהַתָּךְ. מָאִי קָא
מִיִּירִי, (אף על גב דקא) (נ"א דהא לא) נִפְקַת נִשְׁמַתִּיה בְּרִשׁוּתָא
אַחְרָא. (נ"א ועל דא ואנכי אעלך גם עלה פתיב).

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שׁוֹנָה יַעֲקֹב,
 שֶׁהִשְׁכִּינָה הַיְתֵה אַחוּזָה בּוּ וּדְבוּקָה בּוּ.
 זְהוּ שְׁפַתּוּב (בראשית מז) אָנֹכִי אֵרָד עִמָּךְ
 מִצְרֵימָה - לְדוּר עִמָּךְ בְּגָלוּת, וְאָנֹכִי
 אֶעֱלֶךְ גַּם עִלָּה - לְזוּג בִּי אֶת נִשְׁמַתָּךְ
 וְלַקְבֵּר אֶת גּוּפָךְ בְּקַבְרֵי אֲבוֹתֶיךָ. מַה
 זֶה אוֹמֵר? (אף על גב ש' וְשָׁרִי לֹא יֵצֵא
 נִשְׁמַתּוֹ בְּרִשׁוּת אַחְרָת, וְעַל זֶה וְאָנֹכִי אֶעֱלֶךְ

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יַעֲקֹב אָמַר וְשָׁכַנְתִּי
עִם אֲבוֹתַי וּנְשָׂאתַנִּי מִמְּצָרִים וּקְבַרְתַּנִּי
בְּקְבוּרָתָם. שָׁם שְׁנִינּוּ, מִי שִׁינְאַה
נִשְׁמַתּוֹ בְּרִשׁוּת אַחְרָת, וְגוּפּוֹ נִקְבַּר
בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, פְּתוּב עֲלָיו (ירמיה כ)
וְתַבְּאוּ וְתַטְמְאוּ אֶת אַרְצֵי וְנַחֲלָתֵי
שְׁמַתָּם לְתוֹעֵבָה. וְיַעֲקֹב אָמַר וּקְבַרְתַּנִּי
בְּקְבוּרָתָם, וְנִשְׁמַתּוֹ יֵצֵא בְּרִשׁוּת

וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיו, יוֹסֵף וְדָא, דְּהָא הוּא
 בּוֹכָא דְהַרְהוּרָא דְלֵבָא, בּוֹכָא דְטַפָּה
 קְדָמָא הָוֵת, כְּדָא תִּמְרָא. וּבְגִין דִּידַע קְדָשָׁא בְרִידָא הוּא
 טְמוּרָא דָא, אֲתַבְּשֵׁר לִיה בְּיוֹסֵף, דְּהָא כָּל רְחִימוּתָא
 בֵּיה תְּלִיא.

יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיו. מָאֵי קָא מִיִּירֵי. אָמַר רַבִּי
 יִיסָא, בְּגִין יִקְרָא דִיעֵקֵב, וְלֹא תִבְשֹׂרָא דְהָא
 יוֹסֵף קָיִים, וְיִשְׁתַּכַּח עָלֵיהּ בְּמוֹתָתִיהּ. רַבִּי חֲזַקְיָה
 אָמַר, מְלָה אוֹלִיפְנָא, וְדַחִילָנָא לְגַלְאָה, וּבְעוֹבְדֵי
 עֲלָמָא חֲכָמָא אֲשֶׁתִּכַּח. אָתָּא רַבִּי אַבָּא, (ד"א ל"ג וּגְשָׁקִיָּה)
 בְּטַשׁ בֵּיהּ. אָמַר, אֵימָא מִילָךְ, וְזִינִין וְזִינָךְ. בְּיוֹמוֹי
 דְרַבִּי שְׁמַעוֹן מַלִּין אֲתַגְּלִיין.

אָמַר, אוֹלִיפְנָא מִפְּרָקִין דְרַב יִיסָא סָבָא, בְּנַמוּסֵי
 עֲלָמָא. בַּר נֶשׁ דְּזָבִי לְבַר בְּהָאֵי עֲלָמָא, לִיבְעֵי

לשון הקודש

וּלְבִשֵׁר לוֹ שְׁהָרֵי יוֹסֵף קָיִים וְיִמְצָא אֲעֵלוּ
 בְּמִיתָתוֹ. רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר, לְמַדְתִּי
 דְּבַר, וְאֲנִי פוֹחֵד לְגַלּוּתוֹ, וּבְמַעֲשֵׂי
 הָעוֹלָם נִמְצָאת חֲכָמָה. קָא רַבִּי אַבָּא,
 וּגְשָׁקוֹ וְהִכָּה בּוֹ. אָמַר לוֹ, אָמַר דְּבַרְיָךְ
 וְחִגְר כְּלֵי זִינָךְ. בִּימֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
 דְּכָרִים מִתְּגַלִּים.

אָמַר, לְמַדְתִּי מִפְּרָקֵי רַבִּי יִיסָא הֲזָקֵן

וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיו. יוֹסֵף וְדָא,
 שְׁהָרֵי הוּא כְּבוֹר שֶׁל הַרְהוּר הַלֵּב, כְּבוֹר
 שֶׁל טַפָּה רֵאשׁוֹנָה הִיָּה, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר,
 וּבְשׁוּם שְׂנֵדַע הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סִתֵּר
 זֶה, הִתְבַּשֵּׁר לוֹ בְּיוֹסֵף, שְׁהָרֵי כָּל
 אֲהָבָתוֹ בּוֹ הִיָּתֵה תְלוּיָהּ.

יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיו, מַה זֶה אוֹמֵר?
 אָמַר רַבִּי יִיסָא, בְּשִׁבִיל כְּבוֹד יַעֲקֹב,

לִיה לְנַגְדָּא עֲפָרָא עַל עֵינָיו כִּד אֶתְקַבֵּר, וְדָא הוּא יִקְרָא דִּילִיה, לְאַחֲזָא דְעֵלְמָא אֶסְתִּים מִנִּיה, וְהוּא יָרִית לִיה לְעֵלְמָא תְּחֻתָּיו.

בְּגִין דְּעֵינָיו דְּבַר נָשׁ, חִיזוּ דְּעֵלְמָא בִּיה אֶתְחִיו, וְכֹל גְּוֹנִין חֲבִי אֵינוֹן דְּאַסְחָרוּ. חֲוֹרָא דְּבִיה, הוּא יִמָּא רַבָּא אֲוִקְיָנוֹם, דְּאַסְחָר כָּל עֵלְמָא בְּכָל סְטָרֵי. גְּוֹנָא אַחְרָא הוּא יִבְשָׁתָא (דְּאַקִּיפּוּ), דְּאַפִּיקוּ מִיָּא, וְיִבְשָׁתָא קָאִים בִּין מִיָּא, חֲבִי הוּא גְּוֹנָא בִּין מִיָּא.

גְּוֹנָא אַחְרָא תְּלִיתָא, הִיא בְּמַצִּיעוֹתָא דְּבִיה, דָּא יְרוּשָׁלַם, דְּהִיא אֲמַצְעוֹתָא דְּעֵלְמָא. גְּוֹנָא רְבִיעָא, הִיא חִיזוּ דְּכָל עֵינָא, וְאַקְרִי בַת עֵין. דְּבַחֲהוּא בַת עֵין, אֶתְחִיו פְּרָצוּפָא. וְחִיזוּ יִקְרָא מִכְּלָא, דָּא צִיּוֹן, דְּאִיהִי נְקוּדָה אֲמַצְעוֹתָא מִכְּלָא, דְּחִיזוּ דְּכָל עֵלְמָא תַּמָּן אֶתְחִיו. וְתַמָּן שְׂרָיָא שְׂכִינְתָא, דְּהִיא

לשון הקודש

הצדדים. גון אחר הוא היבשה ושמקפת שמוציאה מים, והיבשה עומדת בין המים, כך הוא הגון בין המים. גון אחר שלישי הוא באמצע שלו, זו ירושלים, שהיא אמצע העולם. גון רביעי הוא מראה של כל העין, ונקרא בת עין, שבאותו בת עין נראה הפרצוף, והמראה הנכבד מכל זו ציון, שהיא נקדה אמצע של הכל, שמראה

בהנהגות העולם, בן אדם שזוכה לבן בעולם הזה, צריך לשים עפר על עינו בשנקבר, וזהו כבודו, להראות שהעולם נסתר ממנו, והוא יורש אותו בעולם תחתיו. משום שעני האדם, מראה העולם נראה בהם, וכל הגונים כך הם שסביבו: הלבן שבו הוא הים הגדול אוקינוס, שמקיף את כל העולם בכל

שְׁפִירוּ דְכֻלָּא, וְחִיזוּ דְכֻלָּא, וְעֵינָא דָּא הוּא יְרוּתָת
עֲלֵמָא. וּבְגִינֵי כְּדִי, תַּאי שְׂבִיב לִיָּה, וְתַאי נְטִיל לִיָּה,
וְיָרִית לִיָּה.

אָמַר לִיָּה, שְׁפִיר קְאָמְרַתְּ, אֲבָל מְלָה סְתִימָא אִיהוּ
יִתִיר, וּבְגִי עֲלֵמָא לָא יִדְעִין, וְלֹא מְסַתְּפְלִין,
דְּהָא בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נָשׁ נָפִיק מִעֲלֵמָא. נִפְשָׁא דִּילִיָּה
טְמִירָא עֲמִיהָ, וְעַד לָא נִפְקַת, עֵינֵי דְּבַר נָשׁ חָמוּ
מַה דְּחָמוּ, פְּמָה דְּאוּקְיָמְנָא דְּכְתִיב, (שמות לג) כִּי לֹא
יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי. בְּחִיָּהוֹן לָא חֲמָאן, אֲבָל
בְּמִיתְתַּהוֹן חֲמָאן.

וְעֵינֵי פְּקִיחֵן מִתְהוּא חִיזוּ דְּחֲמָא, וְאֵינִין דְּקִיָּיִמִין
עֲלִיָּה, בְּעָא לְשׁוּאָה יָדָא עַל עֵינֵי,
וְלֹא סְתִימָא עֵינֵי, בְּגִין תְּהוּא דְּאוּלִּיפְנָא בְּרִזָּא דְּנִמּוּסֵי
עֲלֵמָא. דְּבְשַׁעְתָּא דְּאֲשַׁתָּארוּ עֵינֵי פְּקִיחֵן, מִתְהוּא

לשון הקודש

שְׁלֹא יוֹצֵאת, עֵינֵי הָאָדָם רוֹאוֹת מַה
שְׁרוֹאוֹת, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְגֵּנוּ (שמות לב) כִּי לֹא
יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי – בְּחִיָּהוֹן לֹא רוֹאִים,
אֲבָל בְּמִיתְתָּם רוֹאִים.

וְעֵינֵי פְּקוּחוֹת מֵאוֹתוֹ מֵרְאָה שְׂרָאָה,
וְאוֹתָם שְׁעוּמָדִים עָלָיו צְרִיכִים לְשִׁים יָד
עַל עֵינָיו וְלִסְגֵר אוֹתָם, מִשּׁוּם מַה
שֶׁלְּמִדְּנֵנוּ בְּסוּד נִימוּסֵי הָעוֹלָם, שֶׁבְּשַׁעָה
שְׁעִינֵי נִשְׁאָרוֹת פְּקוּחוֹת מֵאוֹתוֹ מֵרְאָה

כָּל הָעוֹלָם נִרְאָה שָׁם, וְשָׁם שׁוֹרָה
הַשְּׂבִינָה שֶׁהִיא הַיְפִי שֶׁל הַכֹּל וּמֵרְאָה
שֶׁל הַכֹּל, וְהַעֵין הַזֶּה הִיא יִרְשַׁת הָעוֹלָם.
וְלָכֵן זֶה עוֹזֵב אוֹתָהּ וְזֶה נוֹטֵל אוֹתָהּ
וְיִוֹרֵשׁ אוֹתָהּ.

אָמַר לוֹ, יָפָה אָמְרַתְּ, אֲבָל דְּבַר נִסְתָּר
יִוֹתֵר הוּא, וּבְגִי הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא
מְסַתְּפְלִים, שֶׁהָרִי בְּשַׁעָה שֶׁפִּן אָדָם
יוֹצֵא מִהָעוֹלָם, נִפְשׁוֹ נִסְתָּרַת עִמּוֹ, וְעַד